

den ærede Minister foreslaar 3,000 Rd., og hvis vi nu, hvad der er rimeligt efter den ærede Ordførers imødekommende Udtalelser, komme til som endeligt Resultat at give, lad mig sige 1,500 Rd., have vi derved givet Anvisning paa, hvorledes man skal bære sig ad for dog at opnaa Noget til disse Samlinger. Det glæder mig at se, at det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ankjer) er her, idet jeg nemlig vil gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af hans Udtalelser om den Utilbøjelighed, der skal findes i dette Thing til at imødekomme Forslag af denne Art og i det Hele taget Forslag, der vedrøre Kunst og Videnskab. Med Hensyn til denne særlige Bevilling skal jeg bemærke, at der ordinært er forlangt omtrent 9,000 Rd. til Samlingernes Vedligeholdelse og Forsøgelse, hvad den ærede Minister ogsaa gjorde opmærksom paa, og her er der forlangt sex Tusinde og nogle Hundrede Rd., men under § 25 indbrømme vi tillige 3,500 Rd. til Bevarelse af Fortidsmindesmærker, hvilket jo ogsaa staar i Forbindelse med disse Forhold. Oven i Kjøbet bevilge vi 5,000 Rd. til et privat Provindsmuseum, nemlig Museet i Aarhus, hvor man fra Kommunens og nogle private Mænds Side har anstrengt sig for at tilvejebringe en Anstalt af denne Art. Dette anerkjender jeg i høj Grad, og jeg giver med særdeles Glæde min Stemme til at denne Anstalt understøttes, men det fremgaar dog heraf, at der i Aar bevilges 21,100 Rd. i disse Diemed, selv om vi fradrage de 3,000 Rd. Det forekommer mig altsaa, at det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds maa indse, at vi ikke ere saa knebne ved Hensyn til den Slags Sager, og at han bør være mindre streng i sin Dom over dette Thing i saa Henseende. Jeg vil tilraade, at vi ikke bevilge de 3,000 Rd., idet jeg er overtydet om, at den ærede Minister, da vi i Aar extraordinært bevilge 5,000 Rd. til et Formaal, der staar i Forbindelse med dette, vil kunne bevilge de vedkommende Mænd, der, naturligtvis af levende Interesse for deres Sag, have opstillet Fordringen; det gaar da nok alligevel. Desuden have vi ved det følgende Vædringsforslag imødekommet den ærede Ministers Fordring, idet vi ikke have fordret saa stor en Afbetaling, om vi ogsaa noget have indskrenket den Sum, der skal staa til Disposition. Det forekommer mig betænkeligt paa den Maade at lade sig drive til at bevilge temmelig store Summer til disse Formaal, og derhos mener jeg, at vi foreløbig skulle blive staaende ved at vedtage dette Vædringsforslag. I Dvrigt staar der nu i Spidsen for flere af disse Anstalter en Mand, som man er ligesaa tilbøjelig til at give Tillidsvota og at skjænte Anerkjendelse, som man var det overfor vor gamle berømte afbøde Landsmand. Jeg siger herved til Statsraad Worsaae, som flere Gange har modtaget glimrende Beviser i saa Henseende, men der er i Aar givet et saadant

Tillidsvotum paa § 25, og det kan dog maaffe være Noe i saa Henseende. Jeg skal altsaa i Korthed anbefale vort Forslag under Nr. 41. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 43 vedrørende det kongelige Theater, omtalte den høitærede Minister, at det var en besynderlig Sde, at man som fjerde Punkt i dette Vædringsforslag havde opstillet: „Til Theatrets og Kapellens Entekasser maa tilskydes o. s. v.“, men jeg maa dog bemærke, at det Samme har staaet paa to tidligere Finantslove, efter at Resolution var falden. (Kirke- og Undervisningsministeren: Den var da ikke givet.) Ja, det har dog i alt Fald staaet der, efter at Resolutionen var falden. Det forekommer mig ogsaa, at det er fordelagtigt for Theatret, at dette bliver staaende, thi man har da anerkjendt, at man vil yde det Noget. Jeg tvivler ikke om, at det Arrangement, som er truffet, i sin Tid vil blive godkjendt; det skulde gjøre mig ondt, om det ikke skulde ske, men jeg tror, at det Tidspunkt, hvorpaa man vil have Sagen afgjort, er ubeløst. Med Hensyn til det store Spørgsmaal, som er blevet reist angaaende Theatret, samstemmer jeg aldeles med den ærede Ordfører. Jeg skal derfor ikke udtale mig videre derom, men kun bemærke, at jeg og flere Medlemmer af Finantsudvalget til 3die Behandling ville stille Vædringsforslag om at bepsare en Del af Tilskudet. Vi have indladt nu at stille et saadant Forslag, fordi det Forslag, som den ærede Ordfører tog i Forrkaar, blev stillet; men den ærede Ordfører ser nu, hvilke Vanskeligheder der er kommet ud af den gunstige Holdning, han i flere Aar har indtaget overfor Theatret, og hvorved han har staaet os af Marken, som have villet lade de faktiske Forhold have en vis Indflydelse. Det er nemlig forekommet os, at der ingen Grund var til at lade Finantserne give Tilskud, især et saa rundeligt Tilskud, naar der bliver oplagt saa mange Reinge ved Enden af Theateraaret, hvilket jo for Dvrigt er sket ved Theatrets egne ros-værdige Bestræbelser. Man bliver imidlertid dobbelt utilbøjelig dertil, naar man hører, at den høitærede Minister antager, at enhver Sum, som bepsares, staar til hans fuldstændige Naadighed, uden at han behøver at spørge Rigsdagen om Anvendelsen deraf. Dersom denne Betragtning tidligere var bleven gjort gjældende (Kirke- og Undervisningsministeren: Det er den bleven!) — nei, den er ikke gjort gjældende paa denne Maade — men dersom det var sket, er jeg overtydet om, at man ikke med en saadan Beredvillighed vilde være gaaet ind paa den store Bevilling til Theatret, som man nu har gjort. — Jeg kommer nu til en anden Sag, som indeholdt mange Ubegneligheder overfor Folkethinget men med Hensyn til hvilken den høitærede Minister var saa heldig, at en Anden paatog sig at overtage denne utaknemmelige Rolle,